

Brännkyrka bladet

Information från Brännkyrka församling
Svenska kyrkan • juni 2014

I gudstjänst- gruppen kan alla hitta sin uppgift

Att som gudstjänstbesökare få vara med och planera och utforma gudstjänsterna – det är en spännande ny möjlighet till engagemang och gemenskap som Vårfrukyrkan inbjuder till. Intresserad? Anmäl dig till någon av höstens gudstjänstgrupper.

Sid 3

Hela världen spelar för fred i den svenska sommarmvällen

Årets konserter bjuder på toner och rytmer från olika epoker och traditioner med fred, frihet och människovärde som gemensam nämnare. När striderna har upphört spelas musiken fortfarande....

Sid 6

Han gillar att ställa upp

Helt otippat för honom själv var det i kyrkan som han hittade sin plats. Daniel 16 år gick från att vara totalt ointresserad av kyrkan till att bli engagerad ungdomsledare.

Porträttet Sid 7

Välkommen till Öppna förskolan

I höst gör vi en nysatsning på kyrkans Öppna förskola i båda kyrkorna. Välkommen till sång, fika och gemenskap i mysiga lokaler flera gånger i veckan.

Sid 8

Överallt finns Gud med

Hon hittar hela tiden nya källor till Gud. Från barndomens julotta, konfirmationstiden då många frågor fick sitt svar till nuets gemenskap i gudstjänstlivet och upplevelsen av sommarens grönska.

Jag och Gud Sid 8

Supernöjda konfirmander

FOTO: EMMA WIGFELDT

Hela resegruppen
i Vårfrukyrkan
dagen före
konfirmationen.

Det är färre som konfirmeras nuförtiden, men de som väljer att göra det är desto mer motiverade. I princip alla som hoppar på erbjudandet är jättenöjda!

Den här möjligheten att få med sig en positiv erfarenhet vidare ut i livet måste kunna locka fler. Till nästa år har församlingen flera spännande upplägg, bland annat resor.

I påskas var ett gäng gymnasiekonfirmander på Tysklandsresa där dåtid mötte nutid under händelserika dagar – läs reportaget inne i tidningen. Nästa år genomför vi en ny sådan resa med lite yngre åldrar. Möjlighet finns också att hänga på till England på en kombinerad språk- och konfairesa. Missa inte chansen – det är inte som du tror!

Sid 4–5

3 SÖNDAGSKONFIRMANDER FÅR FRÅGAN Vad var bäst med din konfirmationstid?

verkar ledarutbildningen kul... Hanna

Att jag fick chansen att känna efter om jag vill vara kristen, ha en tro, eller inte. Jag har fått skaffa mig en egen uppfattning. Nu

Att jag har träffat och lärt känna nya människor, och lärt mig väldigt mycket. Det är absolut värt att göra det här – varför inte? Tove

Gemenskapen! Jag trodde att det var ett stort prov man skulle klara – jag hade ingen aning om hur det var! Det känns bara positivt, och att jag har hittat min tro. Malin

Det kan bli ännu bättre än vi tänkt oss.

Ledaren Sid 2

Ledaren

Rysligt och roligt på samma gång

Nu har jag gjort det. Gjort det som på olika sätt har dykt upp både i mitt huvud och i andras kommentarer under åtminstone ett år. Jag har fyllt 50. Under det senaste året har många olika personer i min omgivning frågat hur jag ska fira, haft förslag på hur jag ska fira, eller rent av försökt påverka hur det ska bli.

Länge sköt jag det ifrån mig, sedan gick det inte längre. Jag insåg att jag var tvungen att på något sätt börja planera det hela. Jag som gärna arbetar i sammanhang där vi är många, som tycker att det är roligt när taket lyfter i ljungande psalmsång eller vi trängs kring borden på ett riktigt stort läger, jag visste inte hur jag skulle göra för att fylla år utan att känna mig generad eller obekvä. Det är minsann stor skillnad på att samla många när vi har Kristus i centrum och på när man själv förväntas vara där i mitten. Hu, så rysligt det kändes.

Till sist trodde jag att jag hade koll på allt, tider, förtäring, plats, ja allt som man måste tänka på. Så fel jag hade. Så naiv jag var. Hur kunde jag ens tro att jag hade koll. Vem kan ha koll på hur andra tänker och planerar?

Så roligt det blev! Ja, trots att jag kände mig lite generad när andra uttalade sina vänliga ord till mig, så var det verkligen roligt också. Att människor hade tagit sig tid att komma, att man tänkt ut något fint att säga och att vi samlades i en stunds gemenskap, det var verkligen bättre än jag hade föreställt mig.

Jag har en poäng med att berätta detta. Jag försökte ha koll och styra hur det skulle bli. Jag hade en föreställning om vad jag ville och inte ville. Det blev bara ungefär så. Istället blev det bättre och roligare. Och så är det nog många gånger i livet. Vi försöker styra och ställa och det ska bli som vi vill. Genom att styra, kan vi få det ungefär som vi tänkt. Men vi kanske missar att det kan bli ännu bättre!

Det här numret av Brännkyrkladet handlar en del om detta. Nu tänker vi kring vårt gudstjänstliv och försöker planera för det. Men om vi inte försöker ha total kontroll, utan lämnar plats för er andra också, så kan det bli ännu bättre än vi tänkt. Och om du vill engagera dig i en gudstjänstgrupp, volontärverksamheten, musiken eller kanske konfirmeras, så visst kan det bli så som du tänkt dig. Men om du

är öppen för det, så kan det bli ännu bättre. Det kan kännas rysligt när man först tänker på det, man vet ju inte riktigt hur det blir. Men tänkt så roligt det kan bli när du engagerar dig och bidrar med det som du har att komma med. Rysligt och roligt på samma gång, eller – rysligt först och roligt sedan!

Eva Abragi

*Morgon och afton, början och slut,
Yta och kärna, höjder och djup,
Allt tillhör dig, Gud, allt tillhör dig.*

*Tack för barnet inom oss, för mognad och växt,
För vardagens möda, för andrum och fest.
Tack för vidgade vyer, för skapandets lust,
För ansats och vila, för åldrandets höst.*

*Tack för dofter och smaker, för färger och ljus, För
skapelsens skönhet, för vindarnas sus.
Tack för möten och samtal, för konst och musik,
För skrattet och gråten, som gör livet rikt.*

*Morgon och afton, början och slut,
Yta och kärna, höjder och djup,
Allt tillhör dig, Gud, allt tillhör dig.*

(Sv Ps 776)

En kyrkvärds ”predikan”

Påskens vittnen

Lärjungarna fick se den uppståndne Jesus. Visst skulle man ha längskat att man fick göra det, se Jesus livs levande, ett konkret, påtagligt bevis på hans uppståndelse och närvaro i våra liv. Fast, det är klart, somliga dagar räcker det nästan att öppna dörren, känna solvärmén, se den späda grönskan och höra fågelkvitter. Naturens uppståndelse är också ett tydligt vittnesbörd om Gud.

Andra dagar, däremot, är det annorlunda. Då hjälper det inte med solsken och fågelkvitter. Gud kan ändå kännas så frånvarande, som om Jesus inte hade uppstått. Jag är lärare och undervisar just nu mina nior om 1900-talshistoria, om alla dessa krig och folkmord. Det är lätt att förstå huvudpersonen i den bok jag om lyssnar på just nu. Den heter ”Jag heter inte Miriam” och den är skriven av Maj-Gull Axelson. Miriam är överlevande från koncentrationsläger. Vid ett tillfälle i boken, när hon är i Auschwitz, säger hon: Av någon anledning bad jag till Gud, men han var, som vanligt, inte hemma.

Ungefär så måste lärjungarna ha känt på Långfredagen, när Jesus blev korsfäst.

Vi, som inte har drabbats av historiens vedervärdigheter på det sättet, vi har ändå våra tunga perioder av övergivenhet, sorg, misslyckande och smärta, perioder när vi ber och det känns som att Gud inte är hemma. Vad ska vi då göra för att tro?

Jag tänker på två saker som har hjälpt mig att fortsätta tro. En sak som hjälper mig är att minnas att tro inte bara är en känsla, för känslor kommer och går. Tro är också ett val, och det valet stärks av vilja och vana. Att fortsätta be och gå i kyrkan som om jag kände Guds närvaro, även när jag inte har gjort det, det har hjälpt mig igenom. Det kommer nämligen ett ”på andra sidan”, Gud har inte varit borta, han har bara varit fördold för min blick ett tag, som Jesus var borta mellan Långfredagen och Påskdagen. Det kommer en dag när jag känner livslust och hopp och Guds närvaro igen. Jag har levt så länge att jag har varit med om det några gånger, så jag vet. Mina tonåringar i skolan har inte levt så länge att de vet det. Jag

En söndag i våras i Vårfrukyrkan stod kyrkvärden Karin Olofsson för en stor del av förkunnelsen. Hon och prästen hade samrätt innan, och här uppstod snabbt en liten ”mini-gudstjänstgrupp”. Här fann Karin ett nytt sätt att bidra. Ta del av hennes ord!

möter ibland unga människor som saknar framtidstro. Livet känns hopplöst och meningslöst för dem i nuet, och de tänker att det ska förbli så, alltid. Då ser jag som min uppgift att vara deras ställföreträdande hopp, att vara och förmedla det hopp de själva saknar. Mina ord spelar mindre roll, det är min övertygelse om att de en dag ska komma ut på andra sidan och hitta sin plats i livet som kan ge dem en smula hopp och kraft att orka ett steg till. Med dem kan jag inte prata om Gud, det är inte min roll, men i de stunderna, när jag kämpar för att övertyga en ung människa om att det finns hopp, då känner jag Guds närvaro starkare än jag gör många andra gånger.

Och det är den andra saken som kan hjälpa oss att tro när vi inte ser bevis, nämligen att hjälpa och bli hjälpta av andra människor. När jag går i kyrkan och läser med i Vår fader, ja, då bär era böner också min bön. Ni blir min ställföreträdande tro och mitt ställföreträdande hopp. När det känns som att Gud inte är hemma skickar han medmänniskor som viskar i vårt öra: ”Jag har varit där du är, och det blir bättre, jag lovar. Jag är här.”

Snart ska vi känna att också Gud var där. Han var bara tvungen att skicka bud genom våra medmänniskor.

Det allra finaste i detta är, att både den som stödjer och den som får stöd känner ökad kraft och tro. Det finns en gudomlig ömsesidighet i att hjälpa varandra

Därför vill jag be för att vi alla ska vara varandras ställföreträdande hopp och tro när det behövs. Något vackrare vittnesbörd om Jesus levande närvaro i våra liv, det kan jag inte tänka mig.

Karin Olofsson

FOTO: NORDICPHOTOS

SVENSKA KYRKAN Brännkyrka församling

POSTADRESS

Box 64, 125 22 Älvsjö

TELEFON 08-447 11 00 vx

TELEFONTID må-fr 9.00–15.00

E-POST: brannkyrka.info@svenskakyrkan.se

svenskakyrkan.se

WEBBPLATS www.brannkyrka.org

KYRKOHERDE Eva Abragi

447 11 13

ADMINISTRATIV CHEF

Niclas Hjorth 447 11 12

BESÖKSADRESSER

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION

Götalandsv. 189–191, Älvsjö

BESÖKSTID må–fr 9.00–15.00

FAX 08-86 09 22

VAKTMÄSTERI 447 11 40

HUSMOR 447 11 19

VÅRFRUKYRKAN MED FÖRSAMLINGSLOKALER

Fruängens kyrkogata 1–7

FAX 08-88 12 20

PRÄSTER

Hampus Frid 447 11 94

Ann-Christine Janson

447 11 30

Katia Lidell 447 11 41

Anna Geijer Lindgren 447 11 03

Jean-Luc Martin 447 11 11

Kerstin Millevik Lyktberg

447 11 27

Cecilia Thunberg 447 11 42

DIAKONER

Eva Lundström 447 11 25

Maria Sterner 447 11 04

Éva Szabó Westerlund

447 11 39

Jennyfer Trinder 447 11 16

MUSIKER

Peter Gunnarsson 447 11 29

Minna Heimo 447 11 06

Robert Zelizi 447 11 17

Lillemor Zielinski 447 11 35

PEDAGOGER

Pernilla Axerup 447 11 07

Ingemar Cederlund 447 11 23

Susanne Ahlsén Lindman

447 11 31

Lovisa Oscarson 447 11 05

Michael Turner 447 11 44

INFORMATÖR

Kari Malmström 447 11 09

e-post: fornamn.efternamn@svenskakyrkan.se

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

Gudstjänstgrupper till hösten i Vårfrukyrkan

Med mångas delaktighet breddar och fördjupar vi gemenskapen

Till hösten händer det saker i Vårfrukyrkan. Söndagens gudstjänst får ett tydligt fokus på mångas delaktighet redan i planeringen. Nu kommer det att finnas en konkret möjlighet att höra till en gudstjänstgrupp, där du som volontär, kyrkvärd, ungdomsledare, körsångare – eller inget av det, men en intresserad och engagerad gudstjänstfirare – kan hitta en aktiv plats. Även tidigare har flera gudstjänster skapats på det här sättet. Ett par exempel på hur det kan vara hittar du på sidan två och nedan. Skillnaden är att nu öppnas möjligheten för flera.

Under förra året smakade vi här i församlingen på de nya förslagen på gudstjänstordningar som provades i församlingar över hela Sverige. Men långt dessförinnan har vi pratat om våra gudstjänster och önskat att vi var fler som planerade för och firade dem tillsammans. Vi har pratat om gudstjänstgrupper, om temagudstjänster, om delaktig-

het och gemenskap, om former och tidpunkter, och mycket, mycket mer. Det är få saker som så många har varit med och engagerat sig i som vårt gudstjänstliv. Det är härligt att det är så!

Många kan bidra

Nu har vi en idé om hur vi ska gå vidare. Precis som vanligt kommer vi att fira gudstjänsterna i Vårfrukyrkan klockan 18.00 under sommaren, med kyrkaffe efteråt. Men det ovanliga blir att vi inte byter tillbaka tiden när det blir höst, utan fortsätter med en gudstjänst i församlingen på söndagskvällarna. Och det är här det kommer att bli anorlunda! Söndagens mässa blir ett ”grupparbete” – där mångas bidrag behövs och är välkomna. Du som vill vara med kan anmäla dig till en gudstjänstgrupp.

En gudstjänstgrupp träffas i god tid och samtalar om gudstjänsten, vilket tema som det ska handla om och hur vi vill förmedla det, om vad vi ska sjunga eller lyssna till för musik, vad vi läser för bibeltexter, hur vi

FOTO: MICHE TURNER

samlas efteråt för att den goda gemenskapen ska växa. Gruppen leds av en präst; musiker, diakoner och pedagoger från församlingen deltar också – men minst lika viktigt är att det blir flera andra som bidrar med sina tankar och idéer om hur vi ska fira gudstjänsterna. Vi behöver människor som tänker på hur både nya och bekanta människor tas emot när de kommer, hur vi delar kyrkfikat med varandra.

Vad händer i gemenskapen hos oss, vad är viktigt att be för? Och hur ska allt detta gestaltas för att bli en helhet där vi bygger gemenskap med både Gud och varandra?

Gemenskap över kaffet

Kyrkfikat efter gudstjänsten blir alldeles för sent, tycker säkert en och annan. Men det är över det mycket av gemenskapen byggs. För att det ska bli lite

rejälare blir det en smörgås till kaffet och kanske något mer som gudstjänstgruppen har förberett

Vi kommer säkert att treva lite i början, och får kanske upptäcka att det går att göra mer än vi trodde, eller att allt inte fungerar, men tillsammans kommer vi att lära oss vad som är bra och leder oss till ett rikt gudstjänstliv.

Eva Abragi
Kari Malmström

I Brännkyrka kyrka

kommer vi att fortsätta att fira högmässa eller söndagsmässa söndagar klockan 11.00 precis som vanligt. Gudstjänsten blir sig lik, men något vi vill utveckla är gemenskapen kring kyrkkaffet. Vill du vara med och tänka kring det – kontakta Eva Abragi.

SÅ HÄR TÄNKER VI OSS GUDSTJÄNSTGRUPPERNA

Tanken är att grupperna jobbar tillsammans kring en gudstjänst i månaden under en termin. Det är bra om du kan vara med alla gångerna eftersom varje grupp kommer att hitta sitt arbetssätt, så välj en grupp där datumen passar dig. Du kan bara vara med i en av grupperna.

Här är höstens grupper och gudstjänstdatum:

- 1** 14/9, 12/10, 2/11, 7/12. Leds av Jean-Luc Martin.
- 2** 28/9, 26/10, 23/11, 21/12. Leds av Ann-Christine Janson.
- 3** 21/9, 19/10, 9/11, 16/11, 14/12 – gruppen finns redan och består av ungdomsledare och konfirmander – men öppenhet finns för nya idéer, nya deltagare – och bidragare!

Temamässa på palmsöndagen

Människor kände sig välkomna och sedda

Vi hade träffats några gånger under våren för att tillsammans skapa temamässan ”Vägen genom livet”. Det blev en gudstjänst av värme, medmänsklighet, sorg och glädje – ja, så som livet ter sig. Vi var många deltagare i gudstjänsten denna dag. Två betraktelser ur livet gjordes av två volontärer. Fruängskören under ledning av Peter Gunnarsson förgyllde gudstjänsten med bland annat stycken av Py Bäckman.

Efter mässan serverades kaffe och hembakat bröd. Vi hade dukat borden fint med koppar och fat från Fredsgruppens loppis, blommor, servetter och dukar. Människor kände sig välkomna och sedda. Det är något visst med ett dukat bord.

Kyrkkaffet inramades av diktläsning, ett upp-

Inför palmsöndagen gick församlingen tidigt ut med en inbjudan: ”Vill du vara med och skapa en temagudstjänst?”. Upplägget var ett antal träffar innan, och sedan själva gudstjänsten. Ett gäng anmälde sig. Så här berättar Christina Engström, kyrkvärd, volontär och körsångare i Fruängskören:

skattat inslag, och allsång blev det också tillsammans med kören. Eftersom det var palmsöndagen och sista dagen i fastekampanjen hade vi också brödförsäljning till förmån för fasteinsamlingen samt försäljning av Fredsgruppens porslin. Det var en strykande åtgång. Vi hade också ett bokbord där många böcker fann sina köpare.

Vi har fått många bevis på uppskattning från gudstjänstdeltagarna för temamässan. Det känns bra när man får positiva ord för något vi arbetat och ansträngt oss för. Vi ville att alla skulle få en stund med utbyte av tankar med varandra. Det gav oss glädje och tillfredsställelse att arbeta fram den här gudstjänsten!

Christina Engström

FOTO: MICHE TURNER

Ungdomsmässa i ny tappning

Till hösten firar vi inte längre ungdomsmässor på söndagseftermiddagar, utan ungefär var fjärde vecka blir söndagskvällens mässa den här gruppens gudstjänst. Många är här, de har engagerat sig i gudstjänsten innan, någon läser en text, man spelar låtar och sjunger psalmer – och fikat kan bli en fest som håller på länge – och alla är välkomna!

På nya jobb

Susanne tröttnar aldrig på arbetet med barn

Direkt efter påsk började Susanne Ahlsén Lindman arbeta här i församlingen. Susanne är förskollärare och ska framöver ha hand om Öppna förskolan och lågstadiegruppen Fiskarna i Fruängen, bland annat. Nu under senvåren har hon gått in i grupper i båda kyrkorna för att lära känna verksamheten. Hon trivs, känner utvecklingsmöjligheter – och ser fram emot hösten när grupperna drar igång igen.

Susanne har jobbat med barn hela livet, säger hon, och hon tröttnar aldrig. Hon tycker om att sjunga, läsa, leka, dramatisera med barn.

– Det är roligt och utvecklande och blir aldrig tråkigt.

Hon kommer närmast från en förskola i södra Stockholm, och har dessförinnan varit i "dagissvängen" i hemkommunen Tyresö i många år. Susanne är 51 år, har man och två barn, en tonåring och en 20-plussare. Fritiden handlar fortfarande en hel del om att ordna och fixa för barnen, säger hon med ett skratt.

Församlingen därhemma har hon lärt känna bland annat genom Kyrkans barntimmar när hennes egna var små, och hon har bara positiva minnen därifrån.

– Jag gillar det kyrkan gör. Mina föräldrar var engagerade båda två, jag har vuxit upp i kristna sammanhang. Jag känner att jag har en kristen tro, även om jag inte själv varit så aktiv, säger Susanne.

Så är det ju för många, att de är med i kyrkan utan att själva vara särskilt engagerade. När Susanne sökte jobbet i Brännkyrka lockade det henne att bryta ny mark. Här ser hon en möjlighet att gå vidare och fördjupa det hon redan kan bra och vill bredda innehålllet i.

– Att ha öppen förskola känns jättekul, säger hon. Det känns också kul att få arbeta med lite äldre barn, som Fiskarna. Här kan jag använda mina erfarenheter och kunskaper i en miljö som jag vill välkomna fler till!

Kari Malmström

På nya jobb

Hampus följde kallelsen

Den 8 juni prästvigdes Hampus Frid för Stockholms stift i Storkyrkan. Redan veckan därpå var det dags att börja jobba som präst, här i Brännkyrka. Här ska han vara under sin pastoradjunktstid, det år som alla nyvigda börjar sin prästbana med.

Hampus är 30 år och har ett förflutet som sjöman; han gick ut på sjön redan som 15-åring, berättar han. I många år var han "nästan överallt" – ganska mycket var Europafart, men vittberest är han.

– Som ung har man mycket funderingar, och Sjömanskyrkan och Svenska kyrkan i utlandet blev viktiga vattenhål, berättar han.

En gudstro har han alltid haft. När han pluggade till sjöbefäl i Kalmar engagerade han sig i domkyrkoförsamlingen som volontär. Och någonting kallade – det var både en yttre och inre kallelse, och han prövade den noga. Så sökte han till prästutbildningen, blev antagen och nu är han klar.

Här i Brännkyrka kommer vi att möta honom i de flesta sammanhang. Han hoppas på ett händelserikt år!

Kari Malmström

Reportaget

En konfirmation

Vi står på den stora öppna platsen. Det är kallt och blåsigt trots att solen skiner. Här ställdes koncentrationslägerfångarna upp varje morgon och inspekterades. I timmar i bitande köld och illa klädda. Somliga dog, andra misshandlades svårt. Guiden pratar, pekar mot var ugnarna stod, ungdomarna och vi lyssnar. Det är på gränsen till det outhärdliga. Hur kan sån ondska finnas? undrar någon. Ingen svarar, vi ställer alla samma fråga.

Konfirmation – vi äldre tänker på utantill-läxor och offentligt förhör på Fader vår och trosbekännelsen. Idag ser konfirmationstiden annorlunda ut. Trosfrågorna ställs i relation till tonåringens liv på ett helt annat sätt än förr, frågorna är viktigare än svaren. Resan till Tyskland följde efter en serie heldagar hemma i Fruängen. Nio gymnasiekonfirmander, som av olika anledningar, inte blivit konfirmerade i högstadiet, tog chansen att få prata tro och få resa till Tyskland under påsklovet. Med oss hade vi också en grupp ungdomsledare, som åkte på fördjupningsresa.

Fasansfull verklighet

Den här dagen tar vi tåget till Sachsenhausen en halvtimme utanför Berlin. Vi går samma väg som de tusentals människor som fraktades som boskap till tågstationen, genom ett grönskande villaområde, en idyll med välsköta trädgårdar. Guiden berättar hur byinvånarna uppmanades att håna och spotta på människorna när de gick förbi. Väl inne på det välbevakade lägret fanns ingen återvändo. De flesta dog av svält, sjukdomar eller blev mördade. Ungdomarna är tysta, vi ledare också. Det finns inte mycket att säga, den fasansfulla verkligheten överröstar alla frågor.

Frågan om en högre god makt ställs på sin spets när vi på kvällen i mindre grupper pratar om resan till Sachsenhausen. Hur hade vi handlat om vi hade levt i Tyskland under samma tid? Hade vi varit de modiga som sa nej? Hade vi vågat? Protesterar vi idag mot de främlingsfientliga strömningarna? Vilka vill vi vara och vad kan Svenska kyrkan bidra med? Kyrkklockorna

Dopet i Gedächtniskirche.

East Side Gallery på muren som länge delade öst och väst. Konstutställningen sprakar av färger och liv.

i Jönköping ringde varning när rasister tågade genom gatorna vid 1 maj. Äntligen, sa många. Kanske vår kyrka ska bli modigare?

Resan till Tyskland blev också en blandning av historia och nutid. Svenska kyrkan i Berlin tog emot oss. Den var en fristad under kriget och är fortfarande för alla de svenskar som bor och arbetar eller studerar i staden. En av höjdpunkterna under resan var dopet av en av konfirmanderna i Gedächtniskirche i centrala Berlin. Kyrkan ligger vägg i vägg med Kaiser Wilhelmkirche som bombades under kriget, ruinen står kvar som ett minnesmärke och bredvid har den nya kyrkan byggts. En fantastisk kyrka i försoningens tecken, klarblå glasmosaik lyser

Konfirmand 2015? Här är årets erbjudande

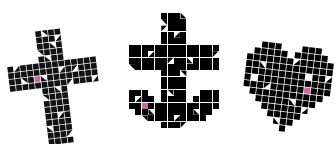
Ung i storstad – Berlin

- Träffar under terminerna: 5 oktober, 2 november, 11 januari, 8 mars, 3 maj 2015
- Storstadsläger 28–30 nov 2014 samt 6–8 feb 2015, Berlinresa 6–11 april 2015
- Konfirmationshelg i Vårfrukyrkan 30–31 maj 2015

Jesus, Gud och engelska...

- Kombinerad konfirmations- och språkresa!
- Några träffar under terminerna (datum bestäms senare) samt 20–24 juni 2015 hemma.
- Läger i England 27 juli–6 augusti 2015
- Konfirmationshelg i Brännkyrka kyrka 7–9 aug 2015

KONFIRMATION

Inte som du tror

3 SÖNDAGSKONFIRMANDER FÅR FRÅGAN Vad var bäst med di

Jag gillar gemenskapen, att få vara tillsammans och prata om Gud, livet och om stora frågor.
Celina

Lägren! Vi var med varandra hela tiden, hann med så mycket, både seriöst och kul. Funderar på att bli ledare nu.
Julia

Resa utöver det vanliga

FOTO: EMMA WIGFELDT

Förintelsemonumentet i Berlin. 2711 betongpelare på en yta av 19000 kvadratmeter.

Två bilder från Sachsenhausen, den ena på ingenmansland där skylten säger att vakterna kan skjuta utan förvarning om man passerar. Den andra på grindarna in till lägret.

Den kilometerlånga

mot oss när vi kommer in. Vi blir mottagna av en av kyrkans präster, Cornelia, som hjälper oss tillrätta. Så mitt i denna välbesökta kyrka håller vi dopet. Runt den stora dopfunten bildar vår grupp ett eget litet universum, vi sjunger och gråter tillsammans. Det blir en stark upplevelse för oss alla.

Minnet av den delade staden

En kväll träffar vi två av prästerna från Gedächtniskirche för att prata om tiden med muren som delade staden i öst och väst. Cornelia levde då i Östtyskland, hennes kollega bodde i västberlin. Ungdomarna kommer med frågor. Hur påverkade muren dem? Hur kändes det när muren föll? Cornelia berättade om förbudet att studera vidare på grund av att hon och hennes man protesterat mot regimen i öst. Om lyckan när muren äntligen föll.

Vår resa blir en känslomässig berg- och dalbana, vi gui-

das runt i denna stad som präglats så mycket av krig och muren som skurit genom staden, men samtidigt finns en ärlighet som imponerar. Vi besöker minnesplatsen över de sex miljoner judar som dog under kriget, nära finns minnesmärket över de homosexuella som mördades och här ligger också minnesplatsen för den halv miljon romer som mördades av nazistregimen. Allt detta får plats i en stad som sjuder av liv! Vi åker en morgon till East Side Gallery, en kilometerlång del av muren mellan öst och väst som bevarats som konstutställning. En explosion av färg och glädje över att muren fallit.

I Luthers fotspår

En dag tar vi buss till Wittenberg, för att lära känna vår egen Martin Luther, reformatorn och grundaren av den lutherska kyrkan, som Svenska kyrkan är en del av. Hela staden putsas just nu inför 500 årsjubileet av reforma-

tionen 1517, så kyrkorna är tyvärr stängda. Men vi lånar nyckeln av nunnorna som bor intill, till ett litet kapell bredvid kyrkan, där Luther var församlingspräst i 30 år. Det enkla kapellet är kallt men känslan av att fira mäsas i Corpus Christikapellet, där vi vet att Luther själv suttit, är mäktig! Nära 500 år senare sitter vi här, en grupp ungdomar och vuxna från Brännkyrka församling. Dåtid blandas med nutid. Vi går vidare till den plats, som faktiskt var förutsättningen för reformationen, nämligen tryckeriet, där Martin Luthers texter trycktes. Vanligt folk fick nu tillgång till de nya tankarna och till en bibel på tyska. Vi går in på den medeltida gården och möter Andreas, som ger en oförglömlig lektion i Luther-historia och tryckerikonst.

Monumentet vid Luther-eken i Wittenberg.

Många kramar

På kvällarna samtalar vi om dagen som varit och frågor som dykt upp. Gruppen blir allt tajtare och ungdomsledarna har tagit dem till sitt hjärta. De håller i morgon- och kvällsandakterna i det lilla andaktsrum som finns på hotellet. Egna tankar blandas med sång. Det blir många kramar när vi skiljs på Arlanda.

Fem dagar i Tyskland, många tankar och många nya vänner. En konfirmationstid med utrymme för egna tankar om Gud, oss själva och världen! I höst startar en ny konfirmandgrupp med Berlin som resmål. Häng på!

Ann-Christine Janson

En lektion i Luther-historia och boktryckarkonst.

Du som är -00:a eller 99:a får i dagarna ett brev hem med mer info. Allt finns också på www.brannkyrka.org

Sommarläger i Sverige

- Några träffar under terminerna samt 15-18 juni 2015 hemma.
- Läger 22 juni-2 juli 2015
- Konfirmandhelg i Brännkyrka kyrka 3-5 juli 2015

Upptakt för alla 21 september, Vårfrukyrkan 18.00

En konfirmationstid?

Det var kul att träffa nya människor, att lära mig om bibeln och religionen och dess människor och så. Jag har upptäckt att jag trivs med att vara kristen. Det här var helt enkelt väldigt kul!

Marie

Prästerna i Svenska kyrkan – krigets hemliga hjältar

Svenska kyrkan i Berlin har en skylt på dörren: *No-teingang*, nödingång. Under andra världskriget blev Victoriaförsamlingen i centrala Berlin just en plats för förföljda. Tre kyrkoherdar och andra invigda gömde judar och andra som hotades till livet under nazitiden. Birger Forell var en av dem som vågade riskera livet för att hjälpa; på kyrkans vind inreddes små rum där förföljda kunde vila ut ett par nätter. I källaren gömdes hemliga dokument från bland annat den del av tyska kyrkan som var motståndare till Hitler. Erik Perwe, nästa kyrkoherde, fortsatte Forells arbete. Han förfalskade tillsammans med motståndsrörelsen id-handlingar och intyg, för att hjälpa förföljda att

lämna landet. Kyrkan bevakades av Gestapo dygnet runt från huset mitt över gatan. Kyrkans medarbetare fick hela tiden tänka sig för i predikningar, brev och telefonsamtal. Perwe omkom då hans plan sköts ner på väg till Sverige för överläggningar. 1944 kom den unge Erik Myrgren till Berlin som kyrkoherde och gjorde en enorm insats för förföljda. Myrgren och Perwe har postumt tilldelats den israeliska utmärkelsen "Gerechter unter den Völkern" (rättfärdig bland folken). Tre hjältar bland många okända som i det dolda gjorde motstånd och räddade många människoliv.

Ann-Christine Janson

ENGELSKLÄRARE? Är du utbildad engelsklärare och ledig 27 juli-6 augusti 2015, eller pensionerad lärare och tillgänglig under den perioden? Vill du dessutom resa till England och arbeta som volontär på vårt konfirmandläger? Vi står för alla kostnader – du står för språkundervisningen. Intresserad? Ring oss, 08-447 11 00.

Kalendarium

Det händer...

 Brännkyrka kyrka
med församlingslokaler
Götalandsvägen 189–193, Älvsjö

Söndagsmässa/Högmässa
Söndagar 11.00

Öppen kyrka
Brännkyrka kyrka är öppen
09.00–15.00 alla dagar.

 Vårfrukyrkan
med församlingslokaler
Fruängens kyrkogata 1–7, Fruängen

Söndagsmässa
Söndagar 18.00

Kvällsmässa
Onsdagar 19.00

Sinnesromässa
Sista onsdagen/månad 19.00

Öppen kyrka
Vårfrukyrkan är öppen
vardagar 09.00–16.00.

Kyrkfika i Vårfrukyrkan

ONSDAGSKVÄLLAR
4 JUNI–27 AUGUSTI
Kyrkkaffe 18.15 inför kvällens
gudstjänst. Kaffe,té och smör-
gås serveras. Du kan också ta
med eget fika.

Det händer...

För aktuellt veckoprogram se
Stockholms stifts samlade an-
nons i DN/SvD fredagar samt
veckoannonsering i "Mitt i Sö-
derort" tisdagar. Du kan också
besöka www.brannkyrka.org

Efter sommaren...

Under vecka 36 startar åter de
flesta av församlingens grupper,
verksamheter och aktiviteteter
efter sommaren. Välkommen
att vara med!

Familjerådgivningens öppettider i sommar

Våra relationer tar inte semes-
ter hela sommaren och det
gör inte heller Svenska kyrkans
familjerådgivning i Brännkyrka
församling. Vi har öppet hela
juni och juli, stängt augusti.

Första besöket är avgiftsfritt!
Välkommen att höra av dig via
mail [familjeradgivning.brann-
kyrka@svenskakyrkan.se](mailto:familjeradgivning.brannkyrka@svenskakyrkan.se) eller
på telefon 08-447 11 45.

Eva Lundström

Musikalisk mångfald med budskap och betydelse förgyller årets sommarkvällar

Årets upplaga av Musik i sommarkväll bjuder på lika hög mu-
sikalisk nivå som tidigare, men det finns ytterligare en dimen-
sion i programserien. Flera av konserterna firar viktiga histo-
risk händelser som fortfarande påverkar oss alla, mer eller
mindre medvetet. De har också bäring på höstens allmänna
val till riksdag, landsting och kommun, på så vis att den röda
tråden är alla människors lika värde och alla människors
okränkbara rättigheter.

Sommarens första konsert framförs av ungrare med transylvanskt
påbrå. Trio Pránky består av flöjtisten Kinga Práda och hennes kusi-
ner Emese och Zsolt Jánky, cello och rocktrummor. Tillsammans med
pianisten Lars Örback kommer de att spela JS Bach, bland annat
Brandenburgkonserter, fast med både jazztrummor och jazzpiano,
och så småningom glida över till C. Bolling och ny-
komponerad musik av Örback.
När de spelade i Brännkyrka
för några år sedan gungade det
ordentligt!

Funk, harpa och piano

Den 2 juli 1964 ratificerade president Lyndon Baines Johnson "Civil
Rights Act" som godkänts av den amerikanska kongressen några
veckor tidigare. Denna lag gav för första gången alla amerikanska
medborgare rätt att rösta. Det är alltså bara 50 år sedan alla amerikaner
blev medborgare på riktigt! Det var en oerhörd seger för medborgar-
rättsrörelsen och Martin Luther King, både rättsligt och symboliskt.
I Sverige talar vi inte så mycket om detta, men desto viktigare att
framhålla denna seger för människovärdet. I Brännkyrka firar vi det
med en konsert torsdagen den 3 juli med den kanadensiska sångerskan
Kiralina och hennes funk-band. De kommer att framföra traditionella
negro spirituals, gospel, och funk.

Den 10 juli blir det svensk sommarmusik, med Anna Jalkéus på
harpa och sång, samt Josef Karneback på kontrabas. Den 17 juli blir det
far och dotter Tengstrand som musicerar på flöjt och piano. Program-
met börjar som sig bör med JS Bach, men avslutas med filmmusik,
bland annat från filmerna Titanic och Spirit – hästen från vildmarken.

I slutet på juli är det exakt 100 år sedan första världskriget bröt
ut. Om man definierar andra världskriget som en naturlig fortsätt-
ning på det första så måste detta krigsutbrott vara världshistoriens
största misstag: tiotals miljoner döda och både länder och kulturer i
ruiner. I Brännkyrka bjuder vi på två udda konserter i samband med
detta. Den 24 juli spelar pianisten Per Rundborg klassisk seriös pia-
nomusik av afrikanska och afroamerikanska kompositörer. Den 31 juli
sjunger Michael Axelsson ett program med tyska kompositörer som
älskade Frankrike och franska kompositörer som älskade Tyskland,
samt lite annan antikrigsmusik. Emanuel Kling spelar viola, Mattias
Nilsson piano.

Jazz, barock och världsmusik

Den 7 augusti blir det kärt återbesök av Trinity Organ Jazz, med
traditionella jazzstandards på trumpet, trummor och hammondorgel.
Trinity har spelat flera gånger tidigare i Brännkyrka
och det är alltid fenomenala konserter.

Brustna Hjärtan Barock ger i som-
mar programmet "Herz und Schmerz
med Brustna Hjärtan Barock" fyllt av
passionerad, energisk och underskön
musik av Purcell, Janitsch och Telemann. Den 14 augusti spelar denna
unga tjejgrupp på barockoboe, blockflöjt, barockfiol, barockviola och
barockcello i Brännkyrka kyrka.

Den 21 augusti spelar Zifa3 musik från senaste skivan "Africa
Café". Det blir världsmusik med inspiration från Kongo, Sydafrika och
Guinea. Högtflygande, suggestiva sånger och melodier blandas med
den kongolesiska gitarrens rytmer och afrikanska slagverk, såsom
djembe, doundoun, sangban och kenekeni.

Sommarens sista konsert den 28 augusti ägnar sig åt europeisk
konstmusik från första halvan av 1900-talet. Ensemble V(arié) framför
musik av bland andra Claude Debussy och Olivier Messiaen på klari-
nett, flöjt och piano. Denna tid var en väldigt turbulent och destruktiv
period i Europas historia. Man kan ju stilla undra, var det värt allt
detta bråk? Den tidens stridigheter är sedan länge överspelade, men
musiken, den spelas fortfarande.

Robert Zelizi

Brännkyrka kyrka **TORSDAGAR 19.00** • Fri entré • aftonbön • enkel servering • kollekt vid utgången

26/6 "Barock and Blue" med Trio Pránky:
Kinga Práda, flöjt • Emese Jánky, cello
Zsolt Pránky, trummor • Lars Örback, piano

**3/7 "Civil Rights Act 50 Years – The End
of Slavery"** Funk, Gospel & Spirituals
Kiralina, sång • Carl Frederick Orge, piano
Jimmy Kjellkvist, bas • Magnus Persson, trummor

10/7 "Visor vid vindens ängar"
Anna Jalkéus, sång och harpa • Josef Karneback, kontrabas

17/7 "Från Bach till Titanic och Spirit"
Annie Nilsson, flöjt • Arne Tengstrand, piano

**24/7 "Amerikansk och afrikansk
klassisk pianomusik"**
Per Rundborg, piano

**31/7 "Första världskriget 100 år
– kompositörer visar vägen ut"**
Michael Axelsson, tenor
Emanuel Kling, viola • Mattias Nilsson, piano

7/8 "Trinity Organ Jazz"
Kalle Olandersson, trumpet
Andreas Hellqvist, hammondorgel
Ali Djeridi, trummor

14/8 "Herz und Schmerz" med Brustna hjärtan barock:
Jana Langenbruch, barockoboe och blockflöjt
Elin Nilsson, barockfiol
Andrea Ravandoni, barockviola
Stina Petersson, barockcello

21/8 "Africa Café" – Zifa 3
Världsmusik inspirerad från Kongo, Sydafrika & Guinea
Mikael Zifa Eriksson, sång, percussion
Kahanga Vumbi Dekula, gitarrer
Badi Bangoura, traditionella afrikanska slagverk:
djembe, doundoun, sangban, kenekeni, och sång

28/8 "Messiaen och det samtida Europa"
Ensemble V(arié): Gunilla Sundin, klarinett
Henrik Johansson, flöjt • Magnus Sköld, piano

I SAMARBETE MED **sensus**

Välkommen till årets midsommarfirande fredag 20 juni på ängen vid Brännkyrka kyrka

13.30 Midsommarstången kläs. Ta gärna med blommor och grönt! Kransbindning, kaffeservering på kyrkängen

14.30 reser vi stången, det blir dans, lotterier, fiskdamm, servering. Fredsgruppen medverkar.

16.00 i kyrkan: **"Uti vår hage" – en musikgudstjänst i jazz- och folkton** MEDVERKANDE Axelina Lindholm, sång,
Claes Brodda, klarinett och saxofoner, Mathias Kjellgren, piano och orgel. Andakt: Jean-Luc Martin • Fri entré

Porträttet

I kyrkan har han hittat ”sin grej”

Det kom brev hem till Daniel Kevesäter, någon gång på våren när han gick i sjuan. Det var erbjudanden om konfirmation. Han var rätt – för att inte säga totalt – ointresserad. Varken hans ett år äldre syster eller pappa är konfirmerade, här fanns ingen självklar tradition. Så kom det ett brev till. Och kanske ett till, det minns han inte. Daniel vet inte varför det vände, men en dag tänkte han om och ville testa. Idag är han en engagerad ungdomsledare i församlingen, med en självklar tro. Och han gillar det!

– Jag kände ingen i kyrkan när vi började, men det gick fort när jag väl hamnade här, säger Daniel. Ju mer jag engagerat mig i församlingen, ju mer jag ställer upp, desto fler lär man känna. Det är kul! Jag hade redan bestämt mig för ledarutbildningen när jag konfirmerades, och vi var fler i min grupp som började tjata ganska snabbt om att få komma igång.

Han försöker se till att vara med på ungdomsgruppen i Grottan i Fruängen varje onsdagskväll. Och är med som extra resurs i Grottans mellanstadieverksamhet på torsdagar när han hinner. Han har varit ungdomsledare i en av årets nyligen konfirmerade grupper. När det behövdes volontärer till påskvandringarna och han hade en ledig dag dök han upp och tog en lärjunges roll.

För Daniel gillar att ”ställa upp”, som han kallar det. Att han trivs som ledare är lätt att förstå. Behövs det en insats någonstans säger han gärna ja.

Att hitta sitt sammanhang

På sin väg har han spelat fotboll, handboll, golf, skjutit bågskytte och luftgevär, flera av aktiviteterna under flera år, och flera parallellt. Han har sökt just sitt sammanhang, men inte hittat riktigt rätt. Otippat även för honom så blev det i kyrkan.

– Familjen tycker att det är kul att jag har hittat min grej, något som jag verkligen gillar.

Daniel är 16 år på det sjuttonde. Han bor i Älvsjö sedan några år, och går i dagarna ut ettan på naturprogrammet på gymnasiet. Under en stor del av uppväxten bodde han i Tumba. När familjen flyttade valde han att gå kvar i sin skola och pendla. Han har många bra kompisar, från högstadiet, i

FOTO: HAKAN FLANK

Ibland tar det tid att hitta just sitt sammanhang. För Daniel blev det – något otippat – i kyrkan.

egna klassen, parallellerna och andra årskurser – och i kyrkan såklart, berättar han.

En öppen kille som verkar ha lätt att skaffa kompisar och nätverk. Men det har inte alltid varit så.

Tron en viktig del av livet

Hur var han som liten? Han beskriver sig som lite blyg och tillbakadragen, men han försökte ändå alltid hänga på och passa in.

– Men, det fanns stråk av mobbning ibland, faktiskt, säger han. När jag var mindre var jag nog också ganska enkel att ge sig på, jag var rätt så lydig och gjorde som de vuxna sa.

När han bytte skola i sexan förvann problemet, som Daniel formulerar det. Där träffade han folk som han kunde känna igen sig i, ”som var som jag”.

Alla som någonsin känt sig udda i det sammanhang man hamnat i kan antagligen förstå det här. Det är inte givet att det blir rätt vid första, eller andra, försöket. Ibland tar det tid.

Är han troende?

– Ja!

Svaret är självklart och han ser både glad och allvarig ut.

– Det var någonstans mellan konfirmationen och ledarutbildningen som jag verkligen började tro, säger han. Och visst finns det de som inte riktigt förstår varför kyrkan är viktig för mig och varför jag kan tro.

Han berättar hur del kompisar då i början när han blev troende, försökte ”bevisa” att Gud inte finns, både vetenskapligt och med frågeställningar av typen: ”Om nu Gud finns, varför finns det då så mycket ondska i världen”, och så vidare.

– Om jag ens svarade så sa jag att Gud ger människan ett val. Vi

om det är jättekul! – men Gud ger mig också styrkan att orka vidare.

Han ser hur många av hans kompisar är jättestressade; att vara gymnasist i Sverige 2014 är verkligen ingen lek.

– Jag vet inte som jag skulle orka med gymnasiet utan en massa sammanbrott om jag inte hade kyrkan som ger mig kraft, säger Daniel och ler.

Vill lära sig mera

Efter ledarutbildningen följde en fördjupningskurs. De som gick den var med på resan till Tyskland med gymnasiekonfirmanderna.

”Det händer att jag tackar Gud för att jag har det liv jag har.”

kan alla välja hur vi vill handla. Men det är ett tag sedan jag blev ifrågasatt och nu vet jag inte vad jag skulle svara.

Ibland kan det kanske vara bättre att bara sitta still i båten och låta omvärldens synpunkter rinna av en. Ungefär så tänker Daniel idag.

– Men tron är en stor del i mitt liv. Jag är inte här i kyrkan bara för att jag tycker att det är kul – även

Det finns mycket att lära sig, och som ett läskapper suger Daniel upp det mesta, och är jätteglad över möjligheten. Till hösten följer ytterligare en fördjupningskurs i församlingens regi.

– Jag ville ha mer kunskap redan på ledarutbildningen. Om bibeln, om människor, om pedagogik. Om någon kommer till dig med problem – hur ska du göra då?

En gång kom en extern gäst till fördjupningskursen och berättade om ”glömda barn” – barn till missbrukare.

– Det var väldigt lärorikt, säger Daniel. Det här är något folk behöver få lära sig!

Vad är det viktigaste när man är ungdomsledare?

– Dels att man är en bra pedagog, har redskap att lära ut, dels, och kanske framför allt, att visa att man finns som medmänniska. Jag tror att jag är bra på att lyssna, och att ge råd. Om någon behöver prata ska man finnas där.

Hoppas hans generation orkar

Daniel både känner och vet att han har det bra och i någon mån kan kalla sig privilegierad. Sverige är ett rikt land och han har det bra här. Han är inte superduperintresserad av politik och samhälle, men klart medveten.

– Jag brukar försöka bry mig om samhället, inte skräpa ner, vill vara så miljövänlig jag kan, anmälde mig nyligen som världsförälder till Unicef, säger han.

De ökade rasistiska tendenserna gör honom både arg och ledsen, vidgade klyftor och hur vi ska fördela världens resurser är problem som inte går att bortse ifrån.

– Det som skrämmer mig är att det kommer att bli värre och att min generation kanske inte kan – eller inte vågar – göra något åt det, säger Daniel. Jag hoppas att vi kommer att kunna och orka, men jag är inte säker.

Hans egen framtid då? Daniel funderar. Halva släkten jobbar i sjukvården, andra halvan inom bankväsendet – ungefär så sammanfattar han inspirations- och traditionsläget. Daniel kan tänka sig att bli läkare, tandläkare – eller församlingspedagog eller diakon.

– Väldigt många runt mig, både i kyrkan och

utanför, anser att jag borde bli präst, skrattar han. Vi får väl se...

Men! I detta nu är han precis i det sammanhang han vill vara, och gör det bästa av varje dag.

– Jag trivs med den jag är, är glad för den jag är. Det händer lite nu och då att jag tackar Gud för att jag har det liv jag har!

Kari Malmström

Öppen förskola

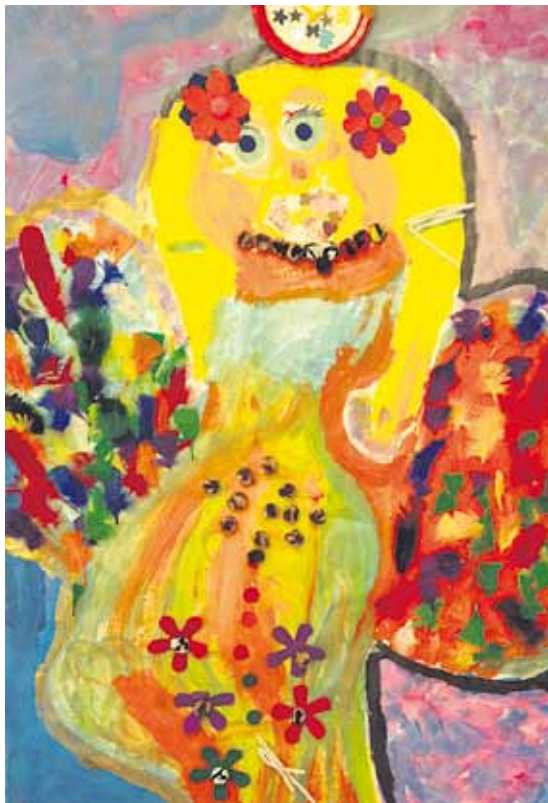
Nysatsning på kyrkans Öppna förskola i Brännkyrka församling

Till hösten blir det nya och utökade öppetider i båda kyrkorna. Vi satsar också ännu mer på mysiga och inbjudande lokaler. Öppna förskolan är en träffpunkt för föräldralediga, dagbarnvårdare – och naturligtvis barnen. Alla upp till sex år är välkomna.

Samtal, sångstund, fika och en massa lek – typiska inslag i en förmiddag på öppna förskolan. Här erbjuds en möjlighet att lära känna kyrkan och församlingen i en avspänd och välkomnande miljö. Verksamheten leds av erfarna pedagoger, präst och diakon deltar regelbundet. Vi startar första veckan i september. Välkommen! KM

ÖPPETTIDER:
Vårfrukyrkan, Evasalen
Fruängens kyrkogata 7, en trappa ner
onsdagar och fredagar 09.00–12.00

Brännkyrka församlingshem, Gabrielsalen
Götalandsvägen 191, ingång från baksidan
torsdagar och fredagar 09.00–12.00

MÅLNINGAR AV MELLANSTADIEGRUPPEN DELFINERNA I BRÄNNKYRKA

Byggplaner

Dags för efterlängttad ombyggnad av koret i Brännkyrka kyrka

Under hösten kommer vi äntligen att kunna tillgänglighetsanpassa Brännkyrka kyrka fullt ut. Länsstyrelsen, som är antikvarisk myndighet för kyrkliga byggnadsfrågor, har bifallit våra önskemål. Skälet till att det har tagit så lång tid är att kulturminnesvärden stått i konflikt med nutida behov i en modern församling. Kyrkan kommer att var stängd medan arbetena pågår och öppnas igen till Allhelgonahelgen.

Vi har länge försökt hitta möjligheter att göra koret tillgängligt och nu har en arkitekt hittat en bra lösning för oss. Under veckorna 39–44 kommer vi att bygga en praktisk, bra och snygg ramp så att alla har möjlighet att komma upp i koret för att kunna tända ljus i ljusbäraren, delta i nattvardsfirande eller annat som pågår där. Vi ökar också korets yta något. Det betyder att vi kommer att kunna fira gudstjänster i koret

när vi inte är så många, till exempel på somrarna. Vi kommer att kunna möblera i en enkel cirkel runt altaret, eller så att det känns som att vi är en liten kyrka inne i den stora. Och tvärtom, när vi är många kan till exempel körerna sitta i koret och fler får plats i de vanliga bänkarna.

För dem som kommer för att delta i dopgudstjänsterna blir det lättare att se dopfamiljerna och fler får plats runt dopfunten. Och vid begravningsgudstjänsterna kommer vi, när det är klart, att kunna ställa kistan i koret så att den syns mycket bättre än vad den gör idag när den står nere på golvet.

Gudstjänster i Salomosalen
Salomosalen i församlingshemmet blir vårt gudstjänstrum under ombyggnadstiden. Varje söndag firar vi gudstjänst som vanligt klockan 11.00. Den som har saknat den gamla altartavlan får nu möjlighet att fira sin gudstjänst framför den igen, då den hänger just där. Vi har

också införskaffat en orgel som redan står på plats. Den är huvudsakligen tänkt för församlingens orgelelever, men får nu också göra tjänst i våra gudstjänster.

Begravningsgudstjänster kommer vi inte att ha i Salomosalen. I första hand erbjuder vi Vårfrukyrkan under den här tiden. Det är vår fina, moderna kyrka i Fruängen där det också finns bra lokal för en efterföljande minnestund. Hägerstens församling är också förberedda och om man hellre vill ha begravningen där, så kommer det att gå bra. Våra präster och musiker kommer att följa med dit i så fall. Precis som vanligt finns också kapellen på till exempel Västberga kyrkogård, liksom övriga kapell runt om i Stockholm.

Det kan alltså bli lite annorlunda en tid i höst för gudstjänster av alla slag, men sedan kommer det att bli riktigt, riktigt bra. Ring oss gärna om det är något som du undrar över.

Eva Abragi

Jag och Gud

Hur lär man egentligen känna Gud?

Lena Brännvall
kanslist

Jag och Gud... vi har känt varandra länge, ja, ända sedan jag var mycket liten. Och det är något som jag har funderat över och alltid tyckt varit lite konstigt. För hur lär man sig egentligen att känna Gud?

Ingen i min familj var särskilt religiös, vi pratade inte om Gud hemma, och vi gick inte i kyrkan. Eller, jo, det gjorde vi, en gång per år, och det var i samband med julen. Det var min morfar Josef som var den pådrivande till detta tilltag. Han tyckte att man skulle gå till julottan och övrig släkt tyckte att jo en gång per år kunde man väl gå till kyrkan. Självt minns jag dessa julottor som magiska. Att mitt i natten bli väckt för att gå upp och ut i vintermörkret och kylan för att samlas till traditionen att bära facklor till kyrkbacken. För att så få komma in i den med levande ljus upplysta kyrkan. Det var så vackert! Och sedan att sitta i kyrkan och lyssna till musiken och sjunga med i alla vackra psalmer som spelades. Allt detta för att det lilla barnet, Jesus, var fött.

Jag växte upp i Dalarna och det var där som jag som konfirmand kom i kontakt med Gud på ett annat sätt. Det var inte helt självklart att jag skulle konfirmeras och det var ingen som var pådrivande till detta men jag kände att nyfikenheten fanns. Jag ville veta mer. Jag minns att jag var den som ställde en massa besvärliga frågor till vår konfirmationspräst Ann-Gerd, men hon tog sig tid, svarade och berättade på ett fantastiskt sätt om Gud. Och det var hon som introducerade Bibeln för mig. Denna outömliga källa till Guds plan och verk med oss människor. Denna fantastiska bok som innehåller så mycket och som på olika sätt berättar om Gud och även ger mig i min vardag vägledning. Och på den vägen är det, jag har fastnat i Bibelläsningen, det är så härligt, men min kunskapsörst och min önskan att fördjupa min Gudsrelationen har inte gett med sig.

Som vuxen och nu medarbetare i Svenska kyrkan har jag fortsatt att söka källor till Gud. Jag vill att vår vänskap ska stärkas och fördjupas. Och Gud finns med på så många olika sätt och i så många olika uttrycksformer.

Som Solbergabo och då även församlingsbo har jag upptäckt att det i församlingen finns så många olika möjligheter att tillsammans med andra söka källor till Gud, men även få ett kristet perspektiv på sitt eget liv. Ett sätt är att till exempel ingå i en bibelstudiegrupp, eller pilgrimsvandra. Ett annat sätt är att delta i gudtjänstlivet som församlingen erbjuder och som är mycket rikt på olika uttrycksformer. Men jag har också förstått att man aldrig kan bli fullärd. Det finns alltid något nytt att upptäcka i relationen mellan Gud och människan, mellan Gud och mig.

Därför kan jag nu när sommaren står för dörren, då det grönskar och är som allra vackrast, ändå längta till den där speciella vintermorgonen då jag nu är den som väcker man och barn, allt för att de också ska få upptäcka och lära känna Gud.

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING STÖDJER:

Riksföreningen - Stoppa Mäns Våld mot Kvinnor

Riksförbundet Narkotikafritt Samhälle

Brännkyrkladet

INFORMATION FRÅN SVENSKA KYRKAN BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM • ANSVARIG UTGIVARE: EVA ABRAGI

UPPLAGA: 19 500 • TRYCK: V-TAB • DISTRIBUTION: POSTEN

Svenska kyrkan
BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING